

Het gebeurt je

de mimosageur
deint losjes mee met het geel
dat wiegt in de wind

De vroege lente kan je overweldigen, of je het wilt of niet. Je lijkt er niet op voorbereid, ondanks de voortekenen: het hangt ergens in de lucht, je voelt het in je lijf; een vrouw draagt het in haar oogopslag, in dat luchtige en tevens vluchtige; in haar heupen.

Maar, het is wel wennen om je er zomaar voor open te stellen.

de hand die haar brak,
de pruimenbloesemtak, krijgt
ook haar zachte geur

Fukuda Chiyo-ni, 1701-1775

En dan doet zich soms of ineens zo'n onmiskenbaar moment voor. Meestal ongevraagd – en meestal beginnend met een blik uit onverwachte hoek. Het kan ook een langsgaande geur zijn. Hoe dan ook – het gebeurt je! Je kijkt dan écht anders naar jezelf.

En ja, dan – dan is het lénte!

het paadje loopt dood
waar een wilderozengneur
je tegemoetkomt

Taniguchi Buson, 1715-1783

Echt onderweg

En even onverwacht gaat er nog een stormachtige dag langs; of het té vroeg lente werd:

dakpannen vliegen
in het rond – maar muskieten
gaan door met zoemen

Riya, 1660-1705

Dan een laatste, allerlaatste zweem:

niet hun luid roepen,
die witte reigers – een sneeuwvleug
tegen de hemel

Sokan, 1465-1553

De dagen vallen in hun voegen met toenemende zonnewarmte en helder maanlicht. In de velden en op de akkers ontstaat een bedrijvigheid die voor zichzelf spreekt.